

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Jablonecká energetická a.s.**
sídlem U Rybníka 2402/5, Jablonec nad Nisou
zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Votrubou
sídlem Moskevská 637/6, Liberec IV-Perštýn

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2022, č. j. 34057-2/2022-900000-319

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 17. 5. 2022, č. j. 56527-9/2022-560000-11.

2. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím celní úřad uložil žalobci jakožto držitelé povolení k nabytí zemního plynu osvobozeného od daně ze zemního plynu a některých dalších plynů pokutu ve výši 1 000 Kč podle § 247a odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, a to za nesplnění oznamovací povinnosti uvedené v § 11 odst. 1 části čtyřicáté páté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z plynu“), když neoznámil celnímu úřadu změnu typu a čísla měřicího zařízení plynu původního typu RABO G100 RO_608-PR G100/80 výrobního čísla 77118615 2021 na nový typ RO_608-PR G100/80 výrobního čísla 77112285 provedenou dne 15. 2. 2022, ve lhůtě do 15 dnů od dne změny, neboť změnu ohlásil až dne 12. 4. 2022. Šlo o měřicí zařízení, kterým je osazeno odběrné místo určené pro odběr plynu osvobozeného od daně na adrese Liberecká 5324/56, Jablonec nad Nisou
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že návrh na vydání povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně ve smyslu § 9 odst. 2 písm. c) zákona o dani z plynu mj. obsahuje údaj o typu a výrobním čísle měřicího zařízení, kterým je osazeno odběrné místo určené pro odběr plynu osvobozeného od daně, je-li plyn nabýván prostřednictvím plynárenského zařízení. Podle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu je držitel povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně povinen oznámit správci daně každou změnu údajů uvedených v § 9 odst. 2 písm. c) a d) a v § 9 odst. 3 do 15 dnů ode dne jejich změny. Uvedená lhůta není koncipována jako subjektivní, její počátek se váže ke dni, kdy ke změně skutečně došlo, nikoliv ke dni, kdy se o této změně držitel povolení dozvěděl. Proto je rozhodné, že dle protokolu ze dne 15. 2. 2022 došlo k výměně plynoměru dne 15. 2. 2022. Okolnost, kdy se o této výměně dozvěděl žalobce, je nerozhodná a nebylo třeba ji zjišťovat a ověřovat. Jde o objektivní právní odpovědnost bez možnosti liberace. K námitkám, které se týkaly smyslu právní úpravy směřujícímu k řádnému evidování údajů o měřicím zařízení, žalovaný odkázal na závěry celního úřadu a zdůraznil, že ztížení kontroly plnění daňových povinností držitelem povolení nemusí spočívat výlučně v konkrétním případě, ale zahrnuje i nepříznivé situace, které by reálně nastat teprve mohly. Žalovaný následně odmítl námitky týkající se uložení pokuty a její výše, neboť ta byla určena na základě zjištěných skutečností určujících závažnost protiprávního jednání. Žalovaný odmítl argumentaci, že by se v případě povinnosti stanovené § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu nejednalo o povinnost stanovenou daňovým zákonem, jak to předvídá § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu. Žalovaný odkázal na § 1 odst. 1 a § 2 odst. 1 daňového řádu, dále na § 1 odst. 1 zákona o dani z plynu a uzavřel, že zákon upravující zdaňování plynu je daňovým zákonem i za situace, kdy to v něm není explicitně uvedeno.

II. Žaloba

4. Ve včasné žalobě žalobce nejprve popsal vydaná rozhodnutí a zopakoval svoji odvolací argumentaci. Následně namítal nezákonný výklad § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu a zpochybňoval závěr žalovaného, že pro počátek běhu lhůty pro oznámení je rozhodující provedení výměny měřidla. Je zjevné, že adresát právní normy musí mít vědomost o plnění povinnosti, aby ji mohl splnit. V konkrétním případě nemohl žalobce oznamovat výměnu měřidla (typ a číslo), pokud o ní nevěděl. Úvaha žalovaného, že žalobce má zajistit pravidelnou kontrolu měřidel, je nevhodná, neboť právní norma by žalobci ukládala povinnosti nad rámec zákona. Počátek běhu lhůty pro oznámení

výměny měřidla musí být u držitele povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně vždy vázán na jeho vědomost o této výměně.

5. Žalobce dále brojil proti aplikaci § 247a odst. 1 daňového řádu na danou věc, a to z několika důvodů. Předně plnění oznamovací povinnosti nebylo spojeno s placením daně, ale naopak s daňovým zvýhodněním. Žalobce byl sankcionován dvakrát, neboť nejprve musel odvést daň ze zemního plynu, následně žádat o její vrácení poté, co se o výměně dozvěděl. Po určitou dobu tedy nemohl nakládat s finančními prostředky, které odpovídaly dani ze zemního plynu, vedle toho mu stát uložil ještě sankci. Ustanovení § 247a daňového řádu bylo do zákona včleněno s účinností od 1. 1. 2015 a má umožnit správci daně udržovat daňovou kázeň u plnění nepeněžitých povinností, se kterými je spojen řádný výběr daní, v konkrétním případě se ale jednalo o daňové osvobození. Dále žalobce namítal, že není stanoven žádný výčet, ve kterém by zákon byl označen za daňový. Žalobce odkázal na argumentaci v odvolání, že zákon o dani z plynu byl novelizačním zákonem a jako v přílepku se v něm objevila úprava, ve které se zavádí daň ze zemního plynu a ostatních plynů. Úprava v tomto zákoně zahrnuje i správní delikty, v § 29 odst. 1 je uvedeno, že úprava je komplexní. Tudíž nelze na porušení oznamovací povinnosti aplikovat § 247a odst. 1 daňového řádu, neboť tak se fakticky rozšiřuje odpovědnost na správní delikty, které nejsou upraveny v daňovém řádu.
6. Dospěl-li by soud dospěl k závěru, že na daný případ lze aplikovat právní úpravu dle § 246 a násl. daňového řádu, namítal žalobce, že je rozhodnutí vydané v rozporu s § 248 odst. 1 daňového řádu. Podle žalobce neměl celní úřad sankci uložit. Jednak bylo stanovení pokuty fakultativní, jednak mělo odpovídat významu porušené povinnosti a závažnosti následku pro správu daní a nemá k nim být v hrubém nepoměru. V daném případě však byl následek pro správu daní pozitivní, neboť stát hospodařil s prostředky, které by jinak žalobce neplatil z důvodu osvobození. Význam porušené povinnosti je diskutabilní, celní úřad sám porušení nezjistil, ale žalobce na ně upozornil při plnění oznamovací povinnosti. Pokud jde o závažnost následku pro správu daní, neoznámení změny plynoměru nemá z pohledu osvobození od daně z plynu žádný význam, neboť to vzniká automaticky u daného použití plynu. Právní řád nadto obsahuje u obdobné povinnosti různé úpravy, u elektrické energie postačuje nahlásit číslo odběrného místa, zatímco u plynu musí být nahlášeny typ plynoměru a jeho číslo, tedy zákon zavádí dva různé postupy u podobných daní. Žalobce tedy brojil proti výši pokuty, která neměla být vůbec udělena, resp. udělena ve výši 0 Kč.
7. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, případně zrušil i prvostupňové rozhodnutí, a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že kdyby žalobce objektivně nemohl zákonem stanovenou povinnost plnit, souhlasil by s názorem, že ho nelze za porušení předpisů trestat. Taková situace však nenastala. Posledním dnem pro oznámení změny typu a čísla měřícího zařízení byl podle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu den 2. 3. 2022, uvedené ustanovení nekoncipuje lhůtu pro oznámení změny jako subjektivní. Bylo v moci žalobce přijmout taková opatření, aby povinnost řádně splnil. Žalovaný příkladem uvedl pravidelné kontroly měřícího zařízení, které s ohledem na tvrzený každodenní interval odečtů nemusely znamenat zvýšené zatížení žalobce. V rámci řízení pak bylo nadbytečné provádět dokazování za účelem zjištění, kdo převzal protokol o výměně

plynoměru od společnosti GasNet a v jaké formě byl žalobci zaslán. Celní úřad vycházel ze stavu, že nelze jednoznačně prokázat, že se žalobce o výměně plynoměru dozvěděl již 15. 2. 2022, tato okolnost však nemá dopad na posouzení jeho odpovědnosti za splnění oznamovací povinnosti.

9. K námitce aplikace § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Uvedl, že nemá pochybnosti o tom, že zákon o dani z plynu je daňovým zákonem. Tudíž motivace pro plnění této daňovým zákonem uložené oznamovací povinnosti spočívá právě v hrozbě uložení sankce podle § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu.
10. Názor žalobce, že § 29 odst. 1 zákona o dani z plynu vylučuje užití § 247a odst. 1 písm. a) daňového zákona, je nesprávný. Již proto, že se jedná o právní úpravu, která pozbyla účinnosti před více než 10 lety.
11. Posouzením námitky, zda bylo přiléhavé pokutu uložit, se žalovaný zabýval v rámci odvolacího řízení. Úvahy celního úřadu shledal přezkoumatelnými a správnými.
12. Žalovaný tedy setrval na svém právním posouzení věci v napadeném rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. Po provedeném přezkumu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Podstatou sporu je odpovědnost žalobce jako držitele povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně za porušení oznamovací povinnosti vyplývající z § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu.

13. Dle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu, *držitel povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně je povinen oznámit správci daně každou změnu údajů uvedených v § 9 odst. 2 písmeno c) a d) a § 9 odst. 3 do 15 dnů ode dne jejich změny.* Dle § 9 odst. 2 písm. c) zákona o dani z plynu, *návrh na vydání povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně obsahuje typ a výrobní číslo měřicího zařízení, kterým je osazeno odběrné místo, určené pro odběr plynu osvobozeného od daně jeli plyn nabývá prostřednictvím plynárenského zařízení.*

14. Z uvedeného vyplývá povinnost držitele povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně oznámit správci daně změnu typu a výrobního čísla měřicího zařízení, kterým je odběrné místo pro odběr plynu osvobozeného od daně osazeno. Podle § 11 odst. 2 zákona o dani z plynu v návaznosti na oznámení změny typu a čísla měřicího zařízení rozhodne správce daně do 30 dnů o změně původního povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně.

15. Pro posouzení věci jsou podstatné následující skutkové okolnosti, které nejsou mezi účastníky řízení sporné. Žalobce je držitelem příslušného povolení nabývat plyn

osvobozený od daně odebíraný do odběrného místa osazeného konkrétním měřicím zařízením plynu, umístěným na adrese Liberecká 5324/56, Jablonec nad Nisou, a to na 5 let ode dne 28. 10. 2020. Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2021 celní úřad původní povolení změnil z důvodu změny údajů o měřicím zařízení plynu. Dne 12. 4. 2022 žalobce celnímu úřadu oznámil změnu údajů o měřicím zařízení plynu na uvedeném odběrném místě z původního typu ROBO G100 RO_608-PR G100/80 výrobního čísla 77118615 2021 na nový typ RO_608-PR G100/80 výrobního čísla 77112285. Z protokolu ze dne 15. 2. 2022 sepsaného společností GasNet vyplynulo, že ke změně měřicího zařízení na daném odběrném místě došlo dne 15. 2. 2022.

16. V první řadě soud neshledal nezákonným výklad § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu, na němž orgány finanční správy postavily napadená rozhodnutí. Žalovanému je třeba přisvědčit, že lhůta 15 dnů, v níž má být splněna oznamovací povinnost držitele příslušného povolení vůči správci daně, běží ode dne, kdy dojde ke změně údajů v tomto ustanovení uvedených, tj. ode dne, kdy dojde ke změně typu a výrobního čísla měřicího zařízení. Lhůta není koncipována jako subjektivní. Proto celní úřad a žalovaný správně dovodili, že oznamovací povinnost ohledně změny typu a výrobního čísla měřicího zařízení, ke které došlo dne 15. 2. 2022, byl žalobce povinen splnit do 2. 3. 2022. Soud rovněž souhlasí s žalovaným, že se nejedná o objektivně nesplnitelnou povinnost, která by proto nemohla být uvedeným ustanovením uložena. Bylo na žalobci jako držiteli povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně, které je vázáno na určité odběrné místo osazené v povolení specifikovaným měřicím zařízením, aby přijal taková opatření, zejména kontrolní, která by splnění této oznamovací povinnosti zajistila.

17. Žalobci dále nelze přisvědčit, že za porušení oznamovací povinnosti dle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu nelze uložit pokutu dle § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu.

18. Podle § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu, ve znění rozhodném pro projednávaný případ, platí, že *pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.*

13. Soud se plně ztotožnil s argumentací žalovaného, že oznamovací povinnost dle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu je oznamovací povinností stanovenou daňovým zákonem, byť zákon o dani z plynu není výslovně za daňový zákon označen. Podle § 1 odst. 1 daňového řádu, který nepochybně za daňový zákon označit lze, *tento zákon upravuje postup správců daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, která jim vznikají při správě daní.* Dle § 1 odst. 2 daňového řádu *správa daně je postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.* Podle § 2 odst. 1 daňového řádu *předmětem správy daní jsou daně, které jsou příjmem veřejného rozpočtu, nebo snížením příjmu veřejného rozpočtu.* Podle § 1 odst. 1 zákona o dani z plynu platí, že *v této části (tj. části čtyřicáté páté) jsou zpracovány příslušné předpisy Evropské unie a upraveny podmínky zdaňování zemního plynu a některých dalších plynů daní z plynu.* Dle odst. 2 uvedeného ustanovení, *správu daně vykonávají orgány Celní správy České republiky.* Z uvedeného je nutno dovodit, že zákon o dani z plynu, který upravuje zdaňování plynu daní z plynu a správu této daně, je nepochybně daňovým zákonem, a to i za situace, kdy to v něm není explicitně uvedeno. Ostatně § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu stanoví, že oznamovací povinnost plní dodavatel plynu osvobozeného od daně z plynu vůči správci daně. Jde

tedy o povinnost stanovenou zákonem v rámci správy daně z plynu a za její nesplnění lze uložit pokutu podle § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu.

19. Na podporu uvedeného lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 5 Afs 126/2020-27 (dostupný na www.nssoud.cz), který primárně konstatoval, že nesplnění oznamovací povinnosti dle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu nemůže mít za následek doměření daně z plynu, neboť držitel povolení se v důsledku nesplnění oznamovací povinnosti nestane plátcem daně s povinností daň přiznat a zaplatit. Nejvyšší správní soud v označeném rozsudku odkazoval na praxi orgánů finanční správy, které neplnění oznamovací povinnosti postihují právě uložením pokuty dle § 247a daňového řádu. Není tak případná argumentace žalobce dvojitým postihem ze strany státu.

20. Ani na základě § 29 odst. 1 zákona o dani z plynu nelze dovodit, že porušení oznamovací povinnosti vyplývající z § 11 odst. 1 tohoto zákona je jako správní delikt možné postihnout výhradně dle zákona o dani z plynu, a aplikace daňového řádu je pro takový případ vyloučena. Právní úprava obsažená v § 29 odst. 1 zákona o dani z plynu, které se žalobce dovolává, byla platná a účinná pouze do 31. 12. 2010, a proto ji nelze na projednávaný případ aplikovat.

21. K aplikaci § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu lze uvést následující. Smyslem právní úpravy je umožnit správci daně postihnout daňový subjekt za nesplnění mj. oznamovací povinnosti plynoucí z daňového zákona. Možnost postihu za nesplnění oznamovací povinnosti má nepochybně motivovat daňový subjekt k plnění i tohoto typu zákonných povinností. To má přispět k zajištění informovanosti správce daně o daňových subjektech a jejich povinnostech, což je nezbytným předpokladem pro efektivní správu daní. Současně podle § 248 odst. 1 daňového řádu platí, že *při stanovení výše pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.*

22. Uložením pokuty dle shora citovaného ustanovení, jejíž horní hranice může činit až 500 000 Kč, ve výši 1 000 Kč nebyly v žalobcově případě shora uvedené požadavky na přiměřenost pokuty porušeny. Zejména správce daně se v prvostupňovém rozhodnutí podrobně věnoval významu splnění oznamovací povinnosti dle § 11 odst. 1 zákona o dani z plynu v návaznosti na význam údajů o měřicím zařízení, kterým je konkrétní odběrné místo pro odběr plynu osvobozeného od daně osazeno, z pohledu řádného výkonu správy daně z plynu. Řádně a přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, proč k uložení pokuty přistoupil. Hodnotil dobu, po kterou nebyla oznamovací povinnost ze strany žalobce splněna, přičemž konstatoval, že byla bez výrazného vlivu na správu daně u žalobce jako držitele povolení. A jako polehčující okolnost hodnotil přístup žalobce, z jehož oznámení se o změně údajů měřicího zařízení dozvěděl. A také to, že se jednalo o první porušení této povinnosti. Uložení pokuty zcela při spodní hranici stanoveného rozpětí pokuty lze považovat spíše za výchovné a preventivní a nelze dospět k závěru, že pokuta by byla z pohledu § 248 odst. 1 daňového řádu v nepoměru k významu porušené povinnosti a závažnosti následku pro správu daní. V tomto směru lze odkázat na úvahy správce daně, který se věnoval hrubému výpočtu množství odebraného plynu v mezidobí od výměny měřicího zařízení do oznámení jeho výměny, u něhož byla ztížena kontrola zdanění odebraného plynu osvobozeného od daně. Ve shodě s žalovaným soud zdůrazňuje, že uložení pokuty nelze vázat na reálně zjištěné

ztížení řádné správy daní v důsledku porušení oznamovací povinnosti či na porušení vlastních daňových povinností.

23. Skutečnost, že oproti oznamovací povinnosti držitele povolení pro odběr plynu osvobozeného od daně, který je povinen správcem daně hlásit změnu typu a výrobního čísla měřicího zařízení, musí být u elektrické energie nahlášeno pouze odběrné místo, nemá na posouzení zákonnosti, resp. přiměřenosti uložené pokuty vliv.

24. Soud v projednávaném případě neshledal, že by pokuta ve výši 1 000 Kč uložená žalobci jako držiteli povolení k nabytí plynu osvobozeného od daně byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši, a proto nepřistoupil k rozhodnutí o upuštění od jejího uložení ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., o čemž nebylo třeba rozhodovat zvláštním výrokem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 34/2013-38). Soud se plně ztotožnil s úvahami správce daně, na kterých rozhodnutí o výši pokuty založil. Považuje je za racionální a logické, odpovídající tomu, že se jednalo o první porušení oznamovací povinnosti, kterou nakonec po nikoli dlouhé době žalobce splnil sám, ještě před uložením pokuty.

VI. Závěr a náklady řízení

25. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

26. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.

27. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

28. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. květen 2023

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu